

ПРИКЛАДИ ДЛЯ ЛЕКЦІЇ 1

1. Приклад про щоденник самоконтролю

Студент Олексій вирішив покращити витривалість. Він почав вести щоденник: записував тривалість бігу, пульс до та після навантаження, самопочуття після тренування. Через 3 тижні він побачив у записах: пульс після пробіжки знизився з 160 до 145 уд/хв – це означає, що його серцево-судинна система адаптувалась, а витривалість зросла. Завдяки записам викладач зміг скоригувати завдання та запропонувати більш складні інтервали.

2. Приклад про мотивацію через результат

Студентка Марія готувалась до складання контрольних нормативів. Вона знала, що через місяць буде здача тесту Купера. Використовуючи самостійні заняття — легкі пробіжки тричі на тиждень – вона поступово довела свій результат з 1,8 км до 2,2 км. Ціль, встановлена викладачем, стала для неї сильним мотиватором, а регулярний самоконтроль дав змогу побачити реальний прогрес.

3. Приклад про фізкультпаузи під час пари

Під час довгих лекцій у студентів починає падати працездатність: біль у спині, сонливість, зниження концентрації. Викладач запропонував 5-хвилинну фізкультпаузу: потягування, кілька нахилів, рухи плечима і дихальні вправи. Через 3–4 хвилини ЧСС трохи підвищилася (до 110 уд/хв), мозковий кровообіг активізувався, і студенти повернулись до роботи більш зібраними та уважними.

4. Приклад про вплив ранкової гімнастики

Студент Владислав почав робити ранкову гімнастику – усього 12 хвилин. Він відмітив у щоденнику, що вже на 10-й день сон став глибшим, а на парах легше концентруватися. Він не змінював раціону й не пив каву, але рівень працездатності зріс майже на 20% – саме це і підтверджують дані досліджень у тексті.

5. Приклад про групові самостійні заняття

У секції загальної фізичної підготовки група студентів зустрічається тричі на тиждень у спортивній залі. Один день – силова робота (віджимання, присідання, планки), другий – витривалість (крос, стрибки, ігри), третій – координація та гнучкість. Усі учасники ведуть щоденники,

записують пульс і самопочуття. Через місяць викладач аналізує прогрес і коригує план.

6. Приклад про студентів із різним рівнем підготовленості

У групі були як спортсмени, так і малорухливі студенти. Викладач поділив їх на підгрупи: одна працює над витривалістю, інша – над базовою рухливістю та шиєю. Завдяки цьому всі отримали посилене навантаження, і самотійні завдання стали реалістичними й досяжними.

7. Приклад про мікропаузи для зняття напруги

Під час написання курсової роботи студентка Анна робила мікропаузи тривалістю 30 секунд кожні 40–60 хвилин: кругові рухи плечима, легкі присідання, повороти голови, що зменшило головний біль та втому шиї. Мікропаузи допомогли зберегти продуктивність під час інтенсивної розумової роботи – саме як зазначено у тексті.

8. Приклад про студентів під час сесії

У період сесії викладач відкрив спортивну залу для самотійних занять тричі на тиждень. Студенти використовували вправи на розслаблення, дихальні техніки, легкі силові й рухливі вправи, що допомогло знизити стрес, зберегти працездатність і покращити якість підготовки до іспитів.

9. Приклад про підготовку до канікул

Після підсумкового заняття викладач проаналізував щоденники студентів і вказав кожному індивідуальний напрямок для літньої роботи: комусь – покращення гнучкості, комусь – силовий блок, комусь – робота над поставою. Завдяки чіткому зворотному зв'язку студенти не «випадали» із рухової активності на канікулах.

10. Приклад про студента, який “переоцінив свої можливості”, але саме щоденник врятував ситуацію

Студент Данило вирішив різко покращити свою фізичну форму. Він почав бігати щодня по 5 км, хоча раніше займався нерегулярно. Через тиждень він помітив у щоденнику: сон погіршився, пульс вранці підвищений (з 62 до 78 уд/хв), після тренування відчуває сильну втому.

Викладач, переглянувши записи, одразу зрозумів: це перевантаження. Завдяки щоденнику було легко відстежити динаміку. Викладач запропонував перейти на комбінований формат: 2 дні бігу + 2 дні

активного відпочинку (ходьба, розтягування). Уже через 10 днів ранковий пульс повернувся до норми, а Данило відчув прилив енергії.

У цьому прикладі щоденник самоконтролю допоміг виявити втому раніше, ніж з'явилися серйозні ознаки перетренованості.

PS. Студент Сергій вирішив вести щоденник самоконтролю, але записував його «по-своєму»:

— у графі «пульс» він писав «нормальний»,

— у графі «тренування» – «було інтенсивно»,

— у графі «самопочуття» – просто малював смайли.

Коли викладач попросив показати щоденник, Сергій гордо простяг зошит.

Після перегляду викладач підняв брову й сказав:

— «Сергію, а де ж цифри?»

— «Так я ж по відчуттях!»

— «А як я маю це контролювати – по смайликах?»

Уся група сміялась, але після цього випадку Сергій почав вести записи правильно – і вперше побачив реальний прогрес: його пульс після пробіжки знизився з 170 до 150 уд/хв.

